

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.12.2020 r.
COM(2020) 854 final

2020/0380 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiające pobrexitową rezerwę dostosowawczą

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej („Zjednoczone Królestwo”) wystąpiło z Unii Europejskiej („UE”) i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („Euratom”) – zwanych dalej wspólnie „Unią” – w dniu 1 lutego 2020 r. Tego dnia weszła w życie zawarta między Unią a Zjednoczonym Królestwem umowa o wystąpieniu¹, zabezpieczająca prawidłowe wystąpienie Zjednoczonego Królestwa i zapewniająca pewność prawa w ważnych obszarach, w tym w obszarach praw obywateli, porozumienia finansowego i uniknięcia twardej granicy na wyspie Irlandii.

Zgodnie z umową o wystąpieniu uzgodniono okres przejściowy, który ma trwać do dnia 31 grudnia 2020 r. i gwarantować np. obywatelom, konsumentom, przedsiębiorstwom, inwestorom, studentom i naukowcom warunki „normalnego funkcjonowania” zarówno w UE, jak i w Zjednoczonym Królestwie. UE i Zjednoczone Królestwo w oparciu o deklarację polityczną uzgodnioną między UE a Zjednoczonym Królestwem² wynegocjowały nowe ramy stosunków.

Bez względu na rodzaj jakiegokolwiek przyszłego porozumienia fakt, że Zjednoczone Królestwo nie będzie już uczestniczyć w polityce Unii z chwilą zakończenia okresu przejściowego, stworzy bariery w handlu towarami i usługami oraz w zakresie mobilności i wymiany transgranicznej, które to bariery wcześniej nie istniały. Bariery te będą działać w obu kierunkach, tj. ze Zjednoczonego Królestwa do Unii, a także z Unii do Zjednoczonego Królestwa.

W oparciu o dziesięciolecie bliskiego partnerstwa wewnątrz UE między Zjednoczonym Królestwem, z jednej strony, a państwami członkowskimi UE, z drugiej strony, wytworzyła się istotna współzależność gospodarcza, handlowa i społeczna. W związku z tym pomimo środków gotowości wprowadzonych zarówno przez Komisję, jak i państwa członkowskie, pod koniec okresu przejściowego wiele sektorów gospodarki i przedsiębiorstw, zwłaszcza przedsiębiorstw ze znaczną ekspozycją wobec Zjednoczonego Królestwa, doświadczy trudności w związku z utratą ułatwionego dostępu do jego rynku lub w inny sposób odczuje skutki bardziej złożonych stosunków handlowych i gospodarczych. Może to prowadzić do utraty miejsc pracy. W związku z tym państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przeciwdziałaniu negatywnym skutkom poprzez wprowadzenie specjalnych programów wsparcia, aby pomóc dotkniętym regionom i przedsiębiorstwom w zarządzaniu zmianami lub poprzez wprowadzenie środków mających na celu pomoc w utrzymaniu poziomu zatrudnienia. Jednym z sektorów, który ucierpiałby najbardziej, jest sektor rybołówstwa ze względu na ograniczenie działalności połowowej.

Dotyczy to również administracji publicznej państw członkowskich, ponieważ musiały one zapewnić dodatkową infrastrukturę i sprzęt oraz zatrudnić dodatkowy personel. Np. w dziedzinie cel i podatków pośrednich niektóre administracje krajowe dokonały znacznych inwestycji w infrastrukturę i zasoby ludzkie, przede wszystkim w państwach członkowskich, które są głównymi miejscami wprowadzenia i wyprowadzenia dla handlu Unii Europejskiej

¹ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („umowa o wystąpieniu”) (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7).

² Zmieniony tekst deklaracji politycznej określającej ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, uzgodniony przez negocjatorów w dniu 17 października 2019 r., (Dz.U. C 34 z 31.1.2020, s. 1).

ze Zjednoczonym Królestwem. W dziedzinie kontroli sanitarnych i fitosanitarnych państwa członkowskie musiały utworzyć nowe punkty kontroli granicznej lub rozbudować istniejące punkty w miejscach wprowadzania przywozu ze Zjednoczonego Królestwa do UE. Państwa członkowskie mogą być zmuszone do zaostrzenia środków kontroli na morzu i w portach w celu dodatkowego monitorowania i inspekcji. Administracje państw członkowskich musiały dostosować zasady wydawania świadectw i autoryzacji produktów, wymogi dotyczące przedsiębiorstw, etykietowania i znakowania, a także przewidzieć i uaktualnić konkretne środki służące podnoszeniu świadomości na temat konsekwencji, jakie będzie miało dla obywateli i przedsiębiorstw przedmiotowe wystąpienie.

Od czasu referendum w Zjednoczonym Królestwie w 2016 r. państwa członkowskie i UE aktywnie przygotowują się do wystąpienia zarówno pod względem politycznym, jak i gospodarczym. Wprowadziły one środki gotowości w celu uwzględnienia możliwych skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii dla wszystkich zainteresowanych stron, których to dotyczy. Komisja wielokrotnie wzywała wszystkie właściwe podmioty do podjęcia niezbędnych kroków w celu uniknięcia lub zmniejszenia potencjalnych skutków. Pomimo już wprowadzonych lub planowanych środków, wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii stanowi bezprecedensową sytuację dla wszystkich państw członkowskich, która wymaga konkretnych, ukierunkowanych i szybkich działań. Należy założyć, że ze względu na szczególnie bliskie stosunki gospodarcze i handlowe, jakie Zjednoczone Królestwo nawiązało z państwami członkowskimi w ciągu 47 lat swojego członkostwa w UE, niektóre państwa członkowskie, regiony i sektory w większym stopniu odczują skutki wystąpienia i oczekuje się, że poniosą straty gospodarcze i finansowe, których nie można jeszcze określić ilościowo. Te dodatkowe działania prawdopodobnie będą miały znaczący wpływ na wydatki publiczne, zwłaszcza w perspektywie krótkoterminowej oraz w tych państwach członkowskich i regionach, które zostały szczególnie dotknięte wystąpieniem, co spowoduje pilną potrzebę dodatkowego finansowania publicznego w celu zrównoważenia tych konsekwencji, szczególnie w pierwszych latach po wystąpieniu.

W konkluzjach Rady Europejskiej uzgodnionych na jej specjalnym posiedzeniu w dniach 17–21 lipca 2020 r. przewidziano zatem ustanowienie nowej specjalnej pobrexitowej rezerwy dostosowawczej („rezerwa”) w ramach instrumentów szczególnych poza pułapami budżetowymi UE w wieloletnich ramach finansowych „w celu przeciwdziałania nieprzewidzianym i negatywnym konsekwencjom brexitu w najbardziej dotkniętych państwach członkowskich i sektorach”³. Rada Europejska zwróciła się do Komisji o przedstawienie wniosku.

Rezerwa ustanowiona na mocy niniejszego rozporządzenia zapewni wsparcie państwom członkowskim, regionom i sektorom, w szczególności tym najbardziej dotkniętym niekorzystnymi skutkami wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, łagodząc tym samym jego wpływ na spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną. Rezerwa zapewni wkłady finansowe na pokrycie całości lub części dodatkowych wydatków publicznych poniesionych przez państwa członkowskie, zwłaszcza te najbardziej zależne od stosunków handlowych i gospodarczych ze Zjednoczonym Królestwem, na środki bezpośrednio związane z wystąpieniem. Rezerwa stanowi uzupełnienie innych istniejących narzędzi dostępnych w ramach Next Generation EU i kolejnego długoterminowego budżetu UE.

• **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej i w innych dziedzinach polityki UE**

Rezerwa będzie komplementarna i zapewni synergię z innymi unijnymi programami i instrumentami finansowania. Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027, Next

³ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 17, 18, 19, 20 i 21 lipca 2020 r., EUCO 10/20, CO EUR 8 CONCL 4.

Generation EU oraz programy towarzyszące, w tym Wsparcie na rzecz odbudowy służącej spójności oraz terytoriom Europy (REACT-EU) w ramach funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności, fundusze polityki spójności po 2020 r., Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz InvestEU, będą ukierunkowane w większym stopniu na zaradzenie skutkom kryzysu wywołanego przez COVID-19 i zapewnią wsparcie dla gospodarek państw członkowskich, aby stały się one bardziej odporne, zrównoważone i lepiej przygotowane na przyszłość. Środki z rezerwy będą skoncentrowane konkretnie i wyłącznie na bezpośrednich skutkach szczególnego i bezprecedensowego wydarzenia, jakim jest wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii, ograniczając jego skutki pod względem spójności terytorialnej.

Inspirację do utworzenia proponowanego instrumentu zaczerpnięto z wieloletniego doświadczenia związanego z Funduszem Solidarności Unii Europejskiej⁴.

Obecnie nie istnieje żaden instrument zapewniający państwom członkowskim wsparcie finansowe konkretnie i bezpośrednio związane z konsekwencjami gospodarczymi i społecznymi wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii.

Wniosek stanowi część przygotowań do końca okresu przejściowego między Zjednoczonym Królestwem a Unią. Opiera się on na pracach wykonanych przez instytucje UE i państwa członkowskie w kontekście środków gotowości wprowadzonych w ramach odpowiednich polityk Unii podczas negocjacji na mocy art. 50 Traktatu UE oraz na działaniach informacyjnych Komisji mających na celu pomoc w zapewnieniu, aby administracje krajowe państw członkowskich były gotowe do końca okresu przejściowego, a także uzupełnia te prace i działania. W jego strukturze uwzględniono bezprecedensową sytuację państw członkowskich, jej niepowtarzalność oraz ich potrzebę szybkiego i elastycznego reagowania przez państwa członkowskie na wyzwania pojawiające się w ich gospodarkach.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą niniejszego wniosku jest art. 175 i 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Art. 174 TFUE stanowi, że w celu wspierania harmonijnego rozwoju całej Unii, rozwija ona i prowadzi działania służące zwiększeniu jej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.

Prawo do działania w tym celu jest zapisane w art. 175 akapit trzeci TFUE, który stanowi, że jeśli działania szczególne okażą się niezbędne poza funduszami i bez uszczerbku dla środków przyjętych w ramach innych polityk Unii, działania takie mogą być przyjmowane przez Parlament Europejski i Radę, stanowiące zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym oraz Komitetem Regionów.

Zgodnie z art. 175 akapit trzeci TFUE wniosek stanowi, że rezerwa ma na celu zwiększenie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej poprzez udzielenie wsparcia finansowego państwom członkowskim, regionom i sektorom, które są najbardziej dotknięte wystąpieniem, w celu zaradzenia negatywnym konsekwencjom wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, zapewniając tym samym solidarność UE i wzmacniając odporność.

⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3), zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 661/2014 z dnia 15 maja 2014 r. (Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 143) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 461/2020 z dnia 30 marca 2020 r. (Dz.U. L 99 z 31.3.2020, s. 9).

Podstawą wniosku jest również art. 322 TFUE, ponieważ zawiera on szczegółowe przepisy dotyczące przenoszenia środków, stanowiące odstępstwo od zasady jednoroczności określonej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 („rozporządzenie finansowe”)⁵.

- **Pomocniczość i proporcjonalność**

Zgodnie z art. 4 ust. 2 TFUE Unia dzieli kompetencje z państwami członkowskimi w dziedzinie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz w niektórych aspektach polityki społecznej. Finansowanie proponowanych działań w ramach wniosku dotyczącego rozporządzenia w oparciu o zasady zarządzania dzielonego jest zgodne z zasadami europejskiej wartości dodanej i pomocniczości. Finansowanie z budżetu unijnego jest ukierunkowane na działania, których cele nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez same państwa członkowskie i gdzie interwencja Unii może przynieść wartość dodaną w porównaniu z działaniami samych państw członkowskich.

W związku z tym w ramach rezerwy ustanowionej rozporządzeniem należy udzielić wsparcia państwu członkowskiemu w celu przeciwdziałania negatywnym konsekwencjom wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii. Jej ogólnym celem jest zatem zwiększenie spójności poprzez środki pozwalające na złagodzenie gospodarczych, społecznych i terytorialnych skutków wystąpienia dla gospodarek państw członkowskich oraz zapewnienie ochrony poziomu zatrudnienia.

Ponadto zasada pomocniczości znajduje również odzwierciedlenie w fakcie, że rezerwa będzie wdrażana w ramach zarządzania dzielonego. Interwencje nie są zarządzane bezpośrednio przez Komisję Europejską, lecz realizowane we współpracy partnerskiej z państwami członkowskimi. Unijne działania ograniczają się zatem do tego, co jest niezbędne do osiągnięcia celów Unii, zgodnie z Traktatami. Zgodnie z zasadą pomocniczości określa ona jasne kryteria kwalifikowalności w odniesieniu do uruchamianej rezerwy i zapewnia elastyczność w jej wykorzystaniu, proporcjonalną do wyjątkowej sytuacji.

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ ogranicza się do minimum wymaganego dla osiągnięcia wymienionych celów na szczeblu unijnym i nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- **Wybór instrumentu**

Proponuje się utworzenie nowego instrumentu, ponieważ państwa członkowskie nie są w stanie w wystarczającym stopniu osiągnąć celów opisanych w poprzednich sekcjach w ramach prowadzonych przez siebie działań. W ramach polityki spójności wybranym instrumentem jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą określoną w art. 175 akapit trzeci TFUE, zapewniające równe traktowanie państw członkowskich. Inspiracją do utworzenia proponowanego instrumentu było wieloletnie doświadczenie związane z Funduszem Solidarności Unii Europejskiej i polityki spójności, przy jednoczesnym dostosowaniu tego instrumentu do zupełnie nowych okoliczności i celu, jakim jest przeciwdziałanie konsekwencjom wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Niemożliwe jest dokonanie oceny *ex post* skutków lub sprawdzenie adekwatności istniejących przepisów, ponieważ nie ma takich przepisów ani takiego precedensu.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na pilną potrzebę przygotowania wniosku w celu jego terminowego przyjęcia przez współprawodawców nie można było przeprowadzić konsultacji z zainteresowanymi stronami. W ramach przygotowywania niniejszego wniosku przeprowadzono jednak szereg spotkań z przedstawicielami wielu państw członkowskich.

- **Ocena skutków**

Z uwagi na pilny charakter wniosku nie przeprowadzono oceny skutków. We wniosku uwzględniono ostatnie analizy ekonomiczne, w tym prognozę gospodarczą Komisji z jesieni 2020 r. oraz badania Europejskiego Banku Centralnego.

4. WPLYW NA BUDŻET

Art. 10 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2020/2093⁶ stanowi, że całkowita kwota rezerwy wynosi 5 000 000 000 EUR w cenach z 2018 r.

Maksymalne środki na wdrożenie tej rezerwy wynoszą 5 370 994 000 EUR w cenach bieżących i mają być finansowane jako instrument szczególny poza pułapami budżetowymi UE określonymi w wieloletnich ramach finansowych. Kwota 4 244 832 000 EUR zostanie przydzielona i wypłacona w 2021 r. w formie płatności zaliczkowej. Pozostała kwota 1 126 162 000 EUR zostanie przydzielona i wypłacona w 2024 r. na dodatkowe wkłady zgodnie z przepisami niniejszego wniosku.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 12 ust. 4 rozporządzenia finansowego proponuje się przepisy szczegółowe dotyczące automatycznego przeniesienia środków ze względu na szczególne cechy charakterystyczne rezerwy. Chociaż prawdopodobne jest, że większość negatywnych konsekwencji wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii będzie miała miejsce w pierwszym roku (pierwszych latach) po faktycznym wystąpieniu, skutki dla niektórych regionów, sektorów lub państw członkowskich mogą wystąpić w latach kolejnych. Aby zmaksymalizować ich skutki i w pełni wprowadzić w życie konkluzje Rady Europejskiej⁷, które przewidują ogólną dostępną kwotę 5 mld EUR w cenach z 2018 r. bez ograniczeń czasowych, należy zatem przewidzieć zapisanie w budżecie rezerwy jako rezerwy z automatycznym przeniesieniem niewykorzystanych środków na zobowiązania i płatności na 2025 r.

Ponadto ze względu na szczególny charakter rezerwy i stosunkowo krótki okres wdrażania proponuje się przepisy szczegółowe dotyczące okresu referencyjnego dostosowanego do potrzeb. Biorąc pod uwagę, że jednocześnie ryzyko dla budżetu Unii jest łagodzone przez wymóg ustanowienia przez państwa członkowskie solidnego systemu zarządzania i kontroli, uzasadnione jest odstępstwo od obowiązku składania dokumentów, o których mowa w art. 63 ust. 5, 6 i 7 rozporządzenia finansowego, w lutym lub marcu każdego roku.

⁶ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 11).

⁷ EUCO 10/20, CO EUR 8, CONCL 4 z dnia 21 lipca 2020 r. – pkt A26 i 134.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Ustalenia dotyczące widoczności i sprawozdawczości

Do wkładu z rezerwy zostaną zastosowane szczególne ustalenia dotyczące sprawozdawczości. Do dnia 30 września 2023 r. wszystkie państwa członkowskie będą musiały przedstawić sprawozdanie z wdrażania zawierające szczegółowy opis wspieranych działań oraz wydatków poniesionych i pokrytych w okresie kwalifikowalności, jak również wartości zestawu wskaźników produktu. Państwa członkowskie będą musiały również zapewnić widoczność i przejrzystość interwencji i beneficjentów. Komisja przeprowadza ocenę skuteczności, wydajności, przydatności, spójności i europejskiej wartości dodanej rezerwy. Po dokonaniu oceny i podjęciu decyzji w sprawie ostatecznego przydziału środków Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 30 czerwca 2027 r. kompleksowe sprawozdanie z funkcjonowania rezerwy.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia pobrexitową rezerwę dostosowawczą. Rezerwa ta zapewni państwom członkowskim wkład finansowy w celu przeciwdziałania negatywnym konsekwencjom w państwach członkowskich, regionach i sektorach, w szczególności tych najbardziej dotkniętych wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii, aby złagodzić jego wpływ na spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Kwalifikowalność

Okres kwalifikowalności bezpośrednich wydatków publicznych będzie trwał od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. Rozporządzenie zawiera wyczerpujący, lecz niewyłączny wykaz rodzajów wydatków kwalifikowalnych w odniesieniu do specjalnie ustanowionych środków, w tym środków dla regionów, obszarów, przedsiębiorstw, sektorów i społeczności lokalnych, które ucierpiały w wyniku wystąpienia. W rozporządzeniu określono również niektóre rodzaje wydatków, które nie są kwalifikowalne.

Zarządzanie finansowe

Rezerwa będzie obejmowała wszystkie państwa członkowskie i zostanie uruchomiona w dwóch turach przydziału środków – pierwsza z nich będzie miała miejsce w 2021 r. w postaci znacznych płatności zaliczkowych, a druga w 2024 r. jako wypłata dodatkowego wkładu z rezerwy. W tym celu Komisja uwzględni wykorzystanie płatności zaliczkowych i całkowite wydatki kwalifikowalne zaakceptowane przez Komisję, które przekraczają zarówno kwotę płatności zaliczkowych, jak i 0,06 % nominalnego DNB z 2021 r. Komisja określi odpowiednie kwoty na przydział płatności zaliczkowych w drodze aktu wykonawczego, który – ze względu na wyjątkowość, niepewność co do poziomu wpływu i potrzebę szybkiej reakcji ze strony państw członkowskich – nie będzie zawierał opisu działań, które mają być finansowane zgodnie z art. 110 ust. 2 rozporządzenia finansowego.

Metoda przydziału środków na potrzeby płatności zaliczkowych

Metoda przydziału płatności zaliczkowych będzie opierała się na oficjalnych danych statystycznych, które są wiarygodne i porównywalne. Dane te będą uwzględniały znaczenie handlu ze Zjednoczonym Królestwem oraz znaczenie rybołówstwa w wyłącznej strefie ekonomicznej Zjednoczonego Królestwa. Metodę przydziału płatności zaliczkowych określono w załączniku I do rozporządzenia, aby zapewnić pełną przejrzystość.

Przedkładanie wniosków o przyznanie wkładu finansowego z rezerwy

Do dnia 30 września 2023 r. państwa członkowskie będą musiały złożyć wnioski (formularz znajduje się w załączniku II do rozporządzenia) o przyznanie wkładu z rezerwy, w których wskażą szczegółowo łączne wydatki publiczne poniesione i pokryte przez państwo członkowskie w okresie od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. We wniosku opisany zostanie również sposób wykorzystania płatności zaliczkowych. Szczególny charakter instrumentu i stosunkowo krótki okres jego wdrażania uzasadniają ustanowienie dostosowanego do potrzeb okresu referencyjnego i wymogu złożenia pojedynczego wniosku w 2023 r. Biorąc pod uwagę, że jednocześnie ryzyko dla budżetu Unii jest łagodzone przez wymóg ustanowienia przez państwa członkowskie solidnego systemu zarządzania i kontroli, uzasadnione jest odstąpienie od obowiązku składania dokumentów, o których mowa w art. 63 ust. 5, 6 i 7 rozporządzenia finansowego, w lutym lub marcu każdego roku.

Do wniosku zostanie dołączone sprawozdanie z wdrażania zawierające m.in. szczegółowe informacje na temat środków wprowadzonych w celu przeciwdziałania negatywnym konsekwencjom wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii oraz na temat sposobów wdrażania tych środków, deklarację zarządczą i niezależną opinię z audytu obejmującą okres referencyjny dla rezerwy.

Ocena przez Komisję wniosków o przyznanie wkładu finansowego, rozliczenie płatności zaliczkowych i obliczenie dodatkowych kwot

Po złożeniu przez państwa członkowskie wniosków o przyznanie wkładu finansowego w jednym terminie, tj. do dnia 30 września 2023 r., Komisja dokona oceny wniosków w pakiecie, zapewniając równe traktowanie wszystkich państw członkowskich oraz spójność oceny. Komisja zbada w szczególności kwalifikowalność i prawidłowość zadeklarowanych wydatków, ich związek z końcem okresu przejściowego oraz ich skutki gospodarcze, a także środki wprowadzone w celu uniknięcia podwójnego finansowania, jak również dokumenty potwierdzające (sprawozdanie z wdrażania, deklarację zarządczą i sprawozdanie z niezależnego audytu). Przy dokonywaniu oceny wniosków o przyznanie wkładu finansowego z rezerwy Komisja rozliczy wypłacone płatności zaliczkowe i odzyska niewykorzystaną kwotę. W przypadku gdy wydatki uznane za kwalifikowalne przekroczą kwotę zapłaconą w ramach płatności zaliczkowych i 0,06 % nominalnego DNB za 2021 r., możliwa będzie wypłata dodatkowych kwot z rezerwy, aby wnieść wkład w kwoty wykraczające poza płatności zaliczkowe w granicach dostępnych środków finansowych. Kwoty odzyskane lub przeniesione z płatności zaliczkowych mogą zostać wykorzystane na potrzeby zwrotu dodatkowych wydatków poniesionych przez państwa członkowskie pod warunkiem istnienia takiej potrzeby.

Zarządzanie i kontrola

Środki przeznaczone na rezerwę zostaną wdrożone w ramach zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi, co zapewni pełne przestrzeganie zasad należytego zarządzania finansami, przejrzystości i niedyskryminacji oraz braku konfliktu interesów. W szczególności państwa członkowskie będą musiały utworzyć system zarządzania i kontroli oraz wyznaczyć organy odpowiedzialne za zarządzanie rezerwą i niezależny podmiot audytowy. W rozporządzeniu określono wyraźnie obowiązki państw członkowskich oraz minimalny zestaw wymogów dla organów odpowiedzialnych za zarządzanie wkładem finansowym w ramach rezerwy oraz jego kontrolę i audyty. Państwa członkowskie będą musiały wdrożyć systemy, których celem jest skuteczne zapobieganie wszelkim nieprawidłowościom, w tym nadużyciom finansowym, oraz ich skuteczne wykrywanie i zwalczanie.

Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o tożsamości wyznaczonych organów oraz o organie, na rzecz którego należy uiszczać płatności zaliczkowe, a także potwierdzić, że

opracowano opisy systemów w ciągu trzech miesięcy od momentu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Z myślą o uproszczeniu państwa członkowskie mogą wykorzystać istniejące wyznaczone organy i systemy ustanowione do celów zarządzania i kontroli finansowania w ramach polityki spójności lub Funduszu Solidarności Unii Europejskiej.

Komisja podejmie odpowiednie działania mające na celu zapewnienie ochrony interesów finansowych Unii, w tym dokona korekt finansowych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające pobrexitową rezerwę dostosowawczą**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 akapit trzeci i art. 322 ust. 1 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁸,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁹,

uwzględniając opinię Europejskiego Trybunału Obrachunkowego¹⁰,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej („Zjednoczone Królestwo”) wystąpiło z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („Euratom”) – zwanych dalej wspólnie „Unią” – rozpoczynając okres przejściowy. Ten tymczasowy okres przejściowy uzgodniono w ramach umowy o wystąpieniu¹¹ i potrwa on do dnia 31 grudnia 2020 r. W okresie przejściowym Unia i Zjednoczone Królestwo rozpoczęły formalne negocjacje w sprawie przyszłych stosunków.
- (2) Po zakończeniu okresu przejściowego pojawią się bariery w handlu i wymianie transgranicznej między Unią a Zjednoczonym Królestwem. Oczekuje się znacznych i daleko idących konsekwencji dla przedsiębiorstw, obywateli i administracji publicznej. Konsekwencje te są nieuniknione, dlatego zainteresowane strony muszą się upewnić, że są na nie gotowe.
- (3) Unia jest zobowiązana do złagodzenia skutków gospodarczych wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii oraz do okazania solidarności z wszystkimi państwami członkowskimi, zwłaszcza tymi, które zostaną najbardziej dotknięte skutkami tych wyjątkowych okoliczności.
- (4) Należy ustanowić pobrexitową rezerwę dostosowawczą („rezerwa”), aby zapewnić wsparcie w celu przeciwdziałania negatywnym konsekwencjom w państwach członkowskich, regionach i sektorach, w szczególności tych najbardziej dotkniętych

⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹¹ Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („umowa o wystąpieniu”) (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7).

wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii, a tym samym w celu złagodzenia związanego z tym wpływu na spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną. Rezerwa ta powinna pokrywać w całości lub w części dodatkowe wydatki publiczne poniesione przez państwa członkowskie w związku ze środkami wprowadzonymi konkretnie w celu złagodzenia tych skutków.

- (5) Na potrzeby przyczynienia się do spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej właściwe jest, aby przy opracowywaniu środków wsparcia państwa członkowskie skupiły się w szczególności na regionach, obszarach i społecznościach lokalnych, w tym na tych, które są zależne od działalności połowowej na wodach Zjednoczonego Królestwa i na które wystąpienie Zjednoczonego Królestwa może zatem mieć najbardziej negatywny wpływ. Państwa członkowskie mogą być zmuszone do wprowadzenia szczególnych środków, w szczególności w celu wsparcia przedsiębiorstw i sektorów gospodarki, które ucierpiały w wyniku wystąpienia. Należy zatem przedstawić niewyczerpujący wykaz rodzajów środków, w przypadku których istnieje największe prawdopodobieństwo, że przyczynią się do osiągnięcia tego celu.
- (6) Jednocześnie ważne jest jasne określenie wszelkich wyłączeń ze wsparcia udzielanego w ramach rezerwy. W odniesieniu do rezerwy należy wyłączyć ze wsparcia podatek od wartości dodanej, ponieważ stanowi on przychód państwa członkowskiego, który kompensuje powiązane koszty dla budżetu danego państwa członkowskiego. W celu jak najefektywniejszego wykorzystania ograniczonych zasobów do wsparcia z rezerwy nie powinna kwalifikować się pomoc techniczna, z jakiej korzystają organy odpowiedzialne za wdrażanie rezerwy. Zgodnie z ogólnym podejściem do polityki spójności nie należy wspierać wydatków związanych z przeniesieniami lub sprzecznymi z jakimkolwiek obowiązującym prawem Unii lub prawem krajowym.
- (7) W celu uwzględnienia bezpośredniego wpływu negatywnych konsekwencji wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii na państwa członkowskie i ich gospodarki oraz potrzeby przyjęcia, w stosownych przypadkach, środków łagodzących przed upływem okresu przejściowego okres kwalifikowalności do wdrożenia takich środków powinien rozpocząć się od dnia 1 lipca 2020 r. i trwać przez ograniczony okres 30 miesięcy.
- (8) Należy określić, że budżet Unii przeznaczony na rezerwę powinien być wykonywany przez Komisję w ramach zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046¹² („rozporządzenie finansowe”). Właściwe jest zatem określenie zasad, których państwa członkowskie powinny przestrzegać, i szczególnych obowiązków, które powinny one wypełniać, zwłaszcza zasad należytego zarządzania finansami, przejrzystości i niedyskryminacji oraz braku konfliktu interesów.
- (9) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne zasady finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zasady te zostały ustanowione w rozporządzeniu finansowym i określają w szczególności procedurę ustanawiania i wykonywania budżetu oraz przewidują kontrole odpowiedzialności podmiotów upoważnionych do działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

TFUE dotyczą również ogólnego systemu warunkowości w zakresie ochrony budżetu Unii.

- (10) W celu należytego zarządzania finansami należy określić przepisy szczegółowe dotyczące zobowiązań budżetowych, płatności, przeniesień oraz odzyskiwania rezerwy. W niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć możliwości przeniesienia niewykorzystanych środków finansowych poza środki określone w rozporządzeniu finansowym przy poszanowaniu zasady corocznego ustalania budżetu Unii, zwiększając tym samym do maksimum zdolność do reagowania w ramach rezerwy na negatywne konsekwencje wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii dla państw członkowskich i ich gospodarek.
- (11) Aby umożliwić państwom członkowskim wykorzystanie dodatkowych zasobów oraz zapewnić wystarczające środki finansowe do szybkiego wdrożenia środków w ramach tej rezerwy, w 2021 r. należy wypłacić znaczną ich część w formie płatności zaliczkowych. W odniesieniu do metody wypłaty należy uwzględnić znaczenie handlu ze Zjednoczonym Królestwem oraz znaczenie rybołówstwa w wyłącznej strefie ekonomicznej Zjednoczonego Królestwa w oparciu o wiarygodne i oficjalne dane statystyczne. Biorąc pod uwagę wyjątkowy charakter wydarzenia, jakim jest wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii, oraz niepewność, jaka towarzyszyła kluczowym aspektom stosunków między Zjednoczonym Królestwem a Unią po upływie okresu przejściowego, trudno jest przewidzieć odpowiednie środki, jakie będą musiały szybko wprowadzić państwa członkowskie, aby przeciwdziałać skutkom wystąpienia. Konieczne jest zatem zapewnienie państwom członkowskim elastyczności, a w szczególności umożliwienie Komisji przyjęcia decyzji w sprawie finansowania przewidującej płatności zaliczkowe bez obowiązku przedstawienia opisu konkretnych działań, które mają zostać sfinansowane, zgodnie z art. 110 ust. 2 rozporządzenia finansowego.
- (12) Przed wypłatą płatności zaliczkowych państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o tożsamości wyznaczonych organów oraz o organie, na rzecz którego należy uiszczać płatności zaliczkowe, a także potwierdzić, że opracowano opisy systemów w ciągu trzech miesięcy od momentu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (13) Aby zapewnić równe traktowanie wszystkich państw członkowskich, należy wyznaczyć jeden termin składania wniosków o przyznanie wkładu finansowego z rezerwy, obowiązujący wszystkie państwa członkowskie. Szczególny charakter instrumentu i stosunkowo krótki okres jego wdrażania uzasadniają ustanowienie dostosowanego do potrzeb okresu referencyjnego i sprawiają, że wymóg corocznego dostarczania przez państwa członkowskie dokumentów wymaganych w art. 63 ust. 5, 6 i 7 rozporządzenia finansowego byłby nieproporcjonalny. Biorąc pod uwagę, że jednocześnie ryzyko dla budżetu Unii jest łagodzone przez wymóg ustanowienia przez państwa członkowskie solidnego systemu zarządzania i kontroli, uzasadnione jest odstąpienie od obowiązku składania wymaganych dokumentów w lutym lub marcu każdego roku. Aby umożliwić Komisji sprawdzenie poprawności wykorzystania wkładu finansowego rezerwy, państwa członkowskie powinny być również zobowiązane do przedłożenia – jako części wniosku – sprawozdań z wdrażania zawierających bardziej szczegółowe informacje na temat finansowanych działań, deklaracji zarządczej, a także opinii niezależnego podmiotu audytowego, sporządzonych zgodnie z przyjętymi międzynarodowymi standardami kontroli.

- (14) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego na rzecz lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.¹³ zachodzi potrzeba oceny rezerwy w oparciu o informacje zgromadzone w kontekście konkretnych wymogów dotyczących monitorowania, przy czym należy unikać nadmiernej regulacji i obciążenia administracyjnego, zwłaszcza względem państw członkowskich. Wymogi te powinny w stosownych przypadkach obejmować wymierne wskaźniki jako podstawę oceny przedmiotowej rezerwy.
- (15) Aby zapewnić równe traktowanie wszystkich państw członkowskich oraz spójność w ocenie wniosków, Komisja powinna oceniać wnioski w ramach pakietu. Powinna ona w szczególności zbadać kwalifikowalność i prawidłowość zadeklarowanych wydatków, bezpośredni związek wydatków ze środkami wprowadzonymi w celu zaradzenia skutkom wystąpienia oraz środkami wprowadzonymi przez dane państwo członkowskie w celu uniknięcia podwójnego finansowania. W ramach dokonywania oceny wniosków o przyznanie wkładu finansowego z rezerwy Komisja powinna rozliczyć wypłacone płatności zaliczkowe i odzyskać niewykorzystaną kwotę. W celu skoncentrowania wsparcia na państwach członkowskich najbardziej dotkniętych wystąpieniem, w przypadku gdy wydatki w danym państwie członkowskim uznane przez Komisję za kwalifikowalne przekraczają kwotę wypłaconą w ramach płatności zaliczkowych oraz 0,06 % nominalnego dochodu narodowego brutto (DNB) danego państwa członkowskiego za 2021 r., należy umożliwić dalszy przydział środków z rezerwy dla tego państwa członkowskiego w granicach dostępnych środków finansowych. Biorąc pod uwagę zakres przewidywanego wstrząsu gospodarczego, należy przewidzieć możliwość wykorzystania kwot odzyskanych z płatności zaliczkowych na zwrot dodatkowych wydatków państw członkowskich.
- (16) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania zarządzania dzielonego państwa członkowskie powinny ustanowić system zarządzania i kontroli, wyznaczyć organy odpowiedzialne za zarządzanie rezerwą oraz powiadomić o nich Komisję, a także ustanowić odrębny niezależny podmiot audytowy. Z myślą o uproszczeniu państwa członkowskie mogą wykorzystać istniejące wyznaczone organy i systemy ustanowione do celów zarządzania i kontroli finansowania w ramach polityki spójności lub Funduszu Solidarności Unii Europejskiej. Konieczne jest określenie obowiązków państw członkowskich i ustanowienie konkretnych wymogów dla wyznaczonych organów.
- (17) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95¹⁴, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96¹⁵ i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939¹⁶ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji

¹³ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

¹⁴ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

¹⁵ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

¹⁶ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹⁷ i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne przestępstwo, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371¹⁸. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu oraz zapewniają, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

- (18) Państwa członkowskie powinny podnosić świadomość na temat wkładu Unii z rezerwy i odpowiednio informować opinię publiczną, ponieważ działania w zakresie przejrzystości, komunikacji i widoczności mają zasadnicze znaczenie dla uwidocznienia działań Unii w praktyce. Działania te powinny być oparte na dokładnych i aktualnych informacjach.
- (19) W celu zwiększenia przejrzystości w zakresie wykorzystania wkładu Unii Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie końcowe w sprawie wdrożenia rezerwy.
- (20) W celu zapewnienia jednolitych warunków określania środków finansowych dostępnych dla każdego państwa członkowskiego należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.
- (21) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia (UE) 2018/1725 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁹ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych; swoją opinię wydał on w dniu [...] r.²⁰
- (22) Celem niniejszego rozporządzenia jest utrzymanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz zapewnienie państwom członkowskim narzędzia solidarności w radzeniu sobie ze skutkami wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, które ma wpływ na całą Unię, choć w różnym stopniu w poszczególnych regionach i sektorach. Cele te nie mogą być osiągnięte w wystarczającym stopniu przez same państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę i skutki działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii. W związku z powyższym Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

²⁰ Dz.U. C [...].

Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.

- (23) W celu umożliwienia szybkiego zastosowania przewidzianych środków niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia pobrewitową rezerwę dostosowawczą („rezerwa”).
2. Określono w nim cele rezerwy, jej zasoby, formy finansowania unijnego oraz zasady wdrożenia tej rezerwy, w tym zasady kwalifikowalności wydatków, zarządzania i kontroli oraz zarządzania finansami.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „okres referencyjny” oznacza okres referencyjny, o którym mowa w art. 63 ust. 5 lit. a) rozporządzenia finansowego; trwa on od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.;
- 2) „obowiązujące przepisy” oznaczają prawo Unii oraz odnoszące się do jego stosowania przepisy prawa krajowego;
- 3) „nieprawidłowość” oznacza każde naruszenie prawa Unii lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa Unii, wynikające z działania lub zaniechania przez jakiegokolwiek podmiot publiczny lub prywatny zaangażowany we wdrażanie rezerwy, w tym organy państwa członkowskiego, które to naruszenie ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem;
- 4) „łączny poziom błędów” oznacza ogół błędów wykrytych w próbie podzielony przez populację objętą audytem;
- 5) „poziom błęd rezydualnego” oznacza łączny poziom błędów pomniejszony o korekty finansowe zastosowane przez państwo członkowskie, które zamierza ograniczyć ryzyko stwierdzone przez niezależny podmiot audytowy w audytach finansowanych środków, podzielony przez wydatki, które mają być pokryte z wkładu finansowego z rezerwy;
- 6) „przeniesienie” oznacza przeniesienie tej samej lub podobnej działalności lub jej części w rozumieniu art. 2 pkt 61a rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014²¹.

²¹ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1).

Artykuł 3

Cele

Rezerwa zapewnia wsparcie państwom członkowskim, regionom i sektorom w celu przeciwdziałania negatywnym konsekwencjom wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, w szczególności tym najbardziej dotkniętym wspomnianym wystąpieniem, oraz w celu złagodzenia jego wpływu na spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Artykuł 4

Zasięg geograficzny i środki na potrzeby rezerwy

1. Do wsparcia z przedmiotowej rezerwy kwalifikują się wszystkie państwa członkowskie.
2. Maksymalne środki na potrzeby tej rezerwy wynoszą 5 370 994 000 EUR w cenach bieżących.
3. Środki, o których mowa w ust. 2, są przydzielone w następujący sposób:
 - a) kwota płatności zaliczkowych w wysokości 4 244 832 000 EUR zostanie udostępniona w 2021 r. zgodnie z art. 8;
 - b) dodatkowe kwoty w wysokości 1 126 162 000 EUR zostaną udostępnione w 2024 r. zgodnie z art. 11.

Kwoty określone w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a) uznaje się za płatności zaliczkowe w rozumieniu art. 115 ust. 2 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia finansowego.

Rozdział II

Kwalifikowalność

Artykuł 5

Kwalifikowalność

1. Wkład finansowy z rezerwy służy wsparciu wyłącznie wydatków publicznych bezpośrednio związanych z działaniami wdrożonymi przez państwa członkowskie konkretnie w celu przyczynienia się do realizacji celów, o których mowa w art. 3, i może obejmować w szczególności następujące elementy:
 - a) działania mające na celu wsparcie przedsiębiorstw i społeczności lokalnych, które ucierpiały w wyniku wystąpienia;
 - b) działania mające na celu wsparcie najbardziej dotkniętych sektorów gospodarki;
 - c) działania mające na celu wsparcie przedsiębiorstw i społeczności lokalnych zależnych od działalności połowowej na wodach Zjednoczonego Królestwa;
 - d) działania mające na celu wsparcie zatrudnienia, w tym poprzez mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy, przekwalifikowanie i szkolenia w dotkniętych sektorach;
 - e) działania mające na celu zapewnienie funkcjonowania kontroli granicznych, celnych, sanitarnych i fitosanitarnych, bezpieczeństwa i rybołówstwa, jak również poboru podatków pośrednich, z uwzględnieniem dodatkowego personelu i infrastruktury;

- f) działania mające na celu usprawnienie systemów wydawania certyfikatów i pozwoleń dla produktów, wsparcie w spełnieniu wymogów dotyczących przedsiębiorstw, ułatwienie etykietowania i oznakowania, np. w zakresie bezpieczeństwa, zdrowia oraz norm środowiskowych, jak również wsparcie na rzecz wzajemnego uznawania;
 - g) działania na rzecz komunikacji, informowania oraz zwiększania świadomości obywateli i przedsiębiorstw w zakresie zmian dotyczących ich praw i obowiązków wynikających z wystąpienia.
- 2. Wydatki są kwalifikowalne, jeżeli zostały poniesione i pokryte w okresie referencyjnym w odniesieniu do działań realizowanych w danym państwie członkowskim lub na rzecz danego państwa członkowskiego.
 - 3. Opracowując działania wspierające, państwa członkowskie biorą pod uwagę zróżnicowany wpływ wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii na różne regiony i społeczności lokalne oraz w stosownych przypadkach koncentrują wsparcie z rezerwy na podmiotach najbardziej dotkniętych tym wystąpieniem.
 - 4. Działania, o których mowa w ust. 1, są zgodne z obowiązującymi przepisami.
 - 5. Działania kwalifikowalne na podstawie ust. 1 mogą otrzymywać wsparcie z innych unijnych programów i instrumentów, pod warunkiem że wsparcie takie nie pokrywa tych samych kosztów.
 - 6. Państwo członkowskie dokonuje zwrotu wkładu z rezerwy przeznaczonej na działanie obejmujące inwestycje w infrastrukturę lub inwestycje produkcyjne, jeżeli w okresie pięciu lat od płatności końcowej na rzecz beneficjentów wkładu finansowego lub w okresie ustalonym zgodnie z zasadami pomocy państwa, w stosownych przypadkach, zajdzie w odniesieniu do tego działania którakolwiek z poniższych okoliczności:
 - a) zaprzestanie działalności produkcyjnej lub przeniesienie jej poza państwo członkowskie, w którym otrzymano wsparcie na to działanie;
 - b) zmiana własności elementu infrastruktury, która daje przedsiębiorstwu lub podmiotowi publicznemu nienależne korzyści;
 - c) istotna zmiana wpływająca na charakter działania, jego cele lub warunki realizacji, która mogłaby doprowadzić do naruszenia jego pierwotnych celów.

Państwo członkowskie mogą skrócić termin określony w akapicie pierwszym do trzech lat w przypadkach dotyczących utrzymania inwestycji lub miejsc pracy utworzonych przez małe i średnie przedsiębiorstwa.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do żadnych działań, w przypadku których zaprzestano działalności produkcyjnej ze względu na upadłość niewynikającą z oszukańczego bankructwa.

Artykuł 6

Wylączenie ze wsparcia

Rezerwa nie służy do wspierania takich elementów, jak:

- a) podatek od wartości dodanej;
- b) pomoc techniczna w zakresie zarządzania, monitorowania, informacji i komunikacji, rozpatrywania skarg oraz kontroli i audytu rezerwy;

- c) wydatki wspierające przeniesienie, zgodnie z definicją w art. 2 pkt 6;
- d) wydatki wspierające przeniesienie zgodnie z art. 14 ust. 16 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, w którym to przypadku wkład z rezerwy stanowi pomoc państwa.

Rozdział III

Zarządzanie finansowe

Artykuł 7

Realizacja i formy finansowania unijnego

1. Wkład finansowy z rezerwy dla państwa członkowskiego jest realizowany w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z art. 63 rozporządzenia finansowego.
2. Państwa członkowskie wykorzystują wkład z rezerwy na realizację działań, o których mowa w art. 5, w celu zapewnienia bezzwrotnych form wsparcia. Wkład Unii ma formę zwrotu kosztów kwalifikowalnych rzeczywiście poniesionych i pokrytych przez państwa członkowskie podczas realizacji działań.
3. Zobowiązania i płatności na podstawie niniejszego rozporządzenia są uzależnione od dostępności środków finansowych.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 63 ust. 5, 6 i 7 rozporządzenia finansowego dokumenty, o których mowa w tych przepisach, są przedkładane jednorazowo, zgodnie z art. 10 niniejszego rozporządzenia.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 rozporządzenia finansowego niewykorzystane środki na zobowiązania i płatności podlegające niniejszemu rozporządzeniu są automatycznie przenoszone i mogą zostać wykorzystane do dnia 31 grudnia 2025 r. Przeniesione środki są wykorzystywane w pierwszej kolejności w następnym roku budżetowym.

Artykuł 8

Płatności zaliczkowe

1. Kryteria przydziału płatności zaliczkowych, które Komisja ma wypłacić państwom członkowskim, określono w załączniku I.
2. Z zastrzeżeniem otrzymania informacji wymaganych na podstawie art. 13 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia Komisja określa w drodze aktu wykonawczego podział środków, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. a) niniejszego rozporządzenia, między poszczególne państwa członkowskie. Wspomniany akt wykonawczy stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 110 ust. 1 rozporządzenia finansowego oraz zobowiązanie prawne w rozumieniu tego rozporządzenia. Na zasadzie odstępstwa od art. 110 ust. 2 rozporządzenia finansowego taka decyzja w sprawie finansowania nie zawiera opisu działań, które mają zostać sfinansowane.
3. Komisja wypłaca płatności zaliczkowe w terminie 60 dni od daty przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 2. Ich rozliczenie następuje zgodnie z art. 11.
4. Kwoty przydzielone, które nie zostały jednak wypłacone w ramach płatności zaliczkowych, są przenoszone i wykorzystywane na potrzeby płatności dodatkowych zgodnie z art. 11 ust. 3.

Artykuł 9

Przedkładanie wniosków o przyznanie wkładu finansowego z rezerwy

1. Państwa członkowskie przedłożą Komisji wniosek o przyznanie wkładu finansowego z rezerwy do dnia 30 września 2023 r. Komisja ocenia dany wniosek i ustala, czy państwom członkowskim należą się dodatkowe kwoty lub czy należy odzyskać od nich jakiekolwiek kwoty zgodnie z art. 11.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie nie przedłoży wniosku o przyznanie wkładu finansowego z rezerwy do dnia 30 września 2023 r., Komisja odzyskuje całkowitą kwotę wypłaconą danemu państwu członkowskiemu w ramach płatności zaliczkowych.

Artykuł 10

Treść wniosku o przyznanie wkładu finansowego z rezerwy

1. Podstawę wniosku stanowi wzór określony w załączniku II. Wniosek zawiera informacje na temat całkowitej kwoty wydatków publicznych poniesionych i pokrytych przez państwa członkowskie oraz wartości wskaźników produktu dla działań objętych wsparciem. Dołącza się do niego dokumenty, o których mowa w art. 63 ust. 5, 6 i 7 rozporządzenia finansowego, oraz sprawozdanie z wdrażania.
2. Sprawozdanie z wdrażania dotyczące rezerwy zawiera:
 - a) opis skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii pod względem gospodarczym i społecznym, w tym określenie najbardziej dotkniętych regionów, obszarów i sektorów;
 - b) opis środków wprowadzonych w celu zaradzenia negatywnym konsekwencjom wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, zakresu, w jakim środki te złagodziły skutki regionalne i sektorowe, o których mowa w lit. a), oraz sposobów realizacji tych środków;
 - c) uzasadnienie kwalifikowalności poniesionych i pokrytych wydatków oraz ich bezpośredniego związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii;
 - d) opis środków wprowadzonych w celu uniknięcia podwójnego finansowania oraz zapewnienia komplementarności z innymi instrumentami unijnymi i finansowaniem krajowym;
 - e) opis wkładu środków w łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej.
3. W podsumowaniu, o którym mowa w art. 63 ust. 5 lit. b) rozporządzenia finansowego, określa się łączny poziom błędu i poziom błędu rezydualnego w odniesieniu do wydatków ujętych we wniosku przedłożonym Komisji w wyniku przeprowadzonych działań naprawczych.

Artykuł 11

Rozliczenie płatności zaliczkowych i obliczenie dodatkowych kwot należnych państwom członkowskim

1. Komisja ocenia wnioski, o którym mowa w art. 10, i upewnia się, że jest on kompletny, dokładny i prawdziwy. Przy obliczaniu wkładu finansowego należnego państwu członkowskiemu z rezerwy Komisja wyłącza z finansowania unijnego

wydatki na działania, które zrealizowano lub na które wypłaty nastąpiły z naruszeniem obowiązujących przepisów.

2. Na podstawie wspomnianej oceny Komisja ustanawia w drodze aktu wykonawczego następujące elementy:
 - a) całkowitą kwotę kwalifikowalnych wydatków publicznych („kwotę zaakceptowaną”);
 - b) czy zgodnie z ust. 3 państwu członkowskiemu należą się kwoty dodatkowe, czy też należy odzyskać kwoty zgodnie z ust. 5.
3. Jeżeli kwota zaakceptowana przekracza zarówno kwotę płatności zaliczkowych, jak i 0,06 % nominalnego DNB danego państwa członkowskiego z 2021 r., takiemu państwu członkowskiemu należy się dodatkowa kwota z przydziału, o której mowa w art. 4 ust. 3 lit. b), oraz wszelkie kwoty przeniesione zgodnie z art. 8 ust. 4.

W takim przypadku Komisja wypłaca kwotę przekraczającą kwotę płatności zaliczkowych wypłaconą danemu państwu członkowskiemu lub 0,06 % nominalnego DNB z 2021 r., w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa.

Jeżeli suma dodatkowych kwot dla wszystkich państw członkowskich obliczona zgodnie z niniejszym ustępem akapit pierwszy przekracza środki dostępne zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. b), wkłady z rezerwy zostaną proporcjonalnie zmniejszone.
4. W odniesieniu do dodatkowych kwot należnych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 110 ust. 1 rozporządzenia finansowego oraz zobowiązanie prawne w rozumieniu tego rozporządzenia.
5. Komisja rozlicza odpowiednie płatności zaliczkowe i wypłaca wszelkie należne dodatkowe kwoty w terminie 60 dni od przyjęcia aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 2.
6. W przypadku gdy kwota zaakceptowana jest niższa niż kwota płatności zaliczkowych dla danego państwa członkowskiego, różnicę odzyskuje się zgodnie z rozporządzeniem finansowym, w szczególności jego częścią I rozdział 6 sekcje 3, 4 i 5. Odzyskane kwoty traktuje się jako wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 3 lit. b) rozporządzenia finansowego, a w przypadku gdy zastosowano ust. 3 akapit trzeci niniejszego artykułu, wykorzystuje się je do proporcjonalnego zwiększenia wkładów wypłacanych państwom członkowskim kwalifikującym się do otrzymania dodatkowych kwot na mocy ust. 3 niniejszego artykułu do maksymalnie 100 %. W przypadku dokonania płatności na rzecz państw członkowskich zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu na poziomie 100 % odzyskane kwoty należy zwrócić do ogólnego budżetu Unii.
7. Komisja w drodze aktu wykonawczego ustanawia dodatkowe kwoty należne zgodnie z ust. 6 zdanie drugie niniejszego artykułu. Wspomniany akt wykonawczy stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 110 ust. 1 rozporządzenia finansowego oraz zobowiązanie prawne w rozumieniu tego rozporządzenia. Komisja wypłaca wszelkie dodatkowe kwoty należne w terminie 60 dni od przyjęcia wspomnianego aktu wykonawczego.
8. Przed przyjęciem aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 2 i 7, Komisja informuje państwo członkowskie o ocenie oraz wzywa państwo członkowskie do przedłożenia uwag w terminie dwóch miesięcy.

Artykuł 12
Stosowanie euro

Wszelkie kwoty zadeklarowane Komisji przez państwa członkowskie we wniosku o przyznanie wkładu finansowego są denominowane w euro. Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej waluty, przeliczają kwoty wskazane we wniosku o przyznanie wkładu finansowego na euro, korzystając w tym celu z miesięcznego księgowego kursu wymiany euro Komisji za miesiąc poprzedzający złożenie wniosku.

Rozdział IV
Systemy zarządzania i kontroli

Artykuł 13
Zarządzanie i kontrola

1. Wypełniając zadania związane z wdrożeniem rezerwy, państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki, w tym środki ustawodawcze, wykonawcze i administracyjne, aby chronić interesy finansowe Unii, w szczególności poprzez:
 - a) wyznaczenie organu odpowiedzialnego za zarządzanie wkładem finansowym z rezerwy oraz niezależnego podmiotu audytowego zgodnie z art. 63 ust. 3 rozporządzenia finansowego, a także za nadzorowanie tych organów;
 - b) utworzenie systemów zarządzania i kontroli na potrzeby rezerwy zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami oraz zapewnienie, aby systemy te funkcjonowały w sposób skuteczny;
 - c) opracowanie opisu systemu zarządzania i kontroli zgodnie z wzorem określonym w załączniku III, aktualizowanie tego opisu oraz udostępnienie go Komisji na jej żądanie;
 - d) powiadomienie Komisji o tożsamości wyznaczonych organów oraz o organie, na rzecz którego należy uiszczać płatności zaliczkowe, a także potwierdzenie, że opracowano opisy systemów w ciągu trzech miesięcy od momentu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
 - e) zapewnienie, aby wydatki wspierane w ramach innych unijnych programów i aktów prawnych nie zostały uwzględnione jako wsparcie z rezerwy;
 - f) zapobieganie nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz ich wykrywanie i korygowanie, a także unikanie konfliktu interesów, w tym poprzez wykorzystanie pojedynczego narzędzia do eksploracji danych zapewnionego przez Komisję;
 - g) współpracę z Komisją, OLAF-em, Trybunałem Obrachunkowym oraz, w przypadku państw członkowskich uczestniczących we wzmocnionej współpracy zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939, z EPPO.

Wykorzystanie danych przetwarzanych za pośrednictwem narzędzia do eksploracji danych, o którym mowa w lit. f), oraz dostęp do takich danych ogranicza się do organów wymienionych w lit. a): Komisji, OLAF-u, Trybunału Obrachunkowego oraz, w przypadku państw członkowskich uczestniczących we wzmocnionej współpracy zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939, EPPO.

Państwom członkowskim oraz Komisji zezwala się na przetwarzanie danych osobowych wyłącznie w przypadku, gdy jest to niezbędne w celu wypełnienia przez

nie ich odpowiednich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, przy czym takie przetwarzanie danych osobowych musi być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2016/679²² lub rozporządzeniem (UE) 2018/1725, w zależności od tego, które z nich ma zastosowanie.

2. Na potrzeby ust. 1 lit. a) i b) w celu wdrożenia finansowania w ramach polityki spójności lub Funduszu Solidarności Unii Europejskiej państwa członkowskie mogą wykorzystać już istniejące organy oraz systemy zarządzania i kontroli.
3. Organ odpowiedzialny za zarządzanie wkładem finansowym z rezerwy:
 - a) zapewnia funkcjonowanie skutecznego i wydajnego systemu kontroli wewnętrznej;
 - b) ustanawia kryteria i procedury wyboru środków, które mają być finansowane, oraz określa warunki wkładu finansowego z rezerwy;
 - c) weryfikuje, czy środki finansowane z rezerwy są wdrażane zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz warunkami wkładu finansowego z rezerwy oraz czy wydatki opierają się na możliwych do zweryfikowania dokumentach potwierdzających;
 - d) ustanawia skuteczne środki służące uniknięciu podwójnego finansowania tych samych kosztów z rezerwy i innych źródeł finansowania unijnego;
 - e) zapewnia publikację *ex post* zgodnie z art. 38 ust. 2–6 rozporządzenia finansowego;
 - f) w celu zapisywania i przechowywania w formie elektronicznej danych na temat poniesionych wydatków, które mają zostać pokryte w ramach wkładu finansowego z rezerwy, stosuje system rachunkowości, który dostarcza terminowo rzetelne, kompletne i wiarygodne informacje;
 - g) przez okres pięciu lat po upływie terminu na złożenie wniosku o przyznanie wkładu finansowego przechowuje wszystkie dokumenty potwierdzające dotyczące wydatków, które mają zostać pokryte w ramach wkładu finansowego z rezerwy, oraz transponuje ten obowiązek do umów z innymi podmiotami zaangażowanymi w proces wdrażania rezerwy;
 - h) na potrzeby ust. 1 lit. f) gromadzi informacje w standardowym formacie elektronicznym, aby umożliwić identyfikację odbiorców wkładu finansowego z rezerwy oraz ich beneficjentów rzeczywistych zgodnie z załącznikiem III.
4. Niezależny podmiot audytowy przeprowadza audyt systemu oraz audyt środków finansowych w celu zapewnienia Komisji niezależnej gwarancji dotyczącej skutecznego funkcjonowania systemu zarządzania i kontroli oraz legalności i prawidłowości wydatków uwzględnionych w zestawieniach wydatków przedłożonych Komisji.

Czynności audytowe prowadzone są zgodnie z uznanymi międzynarodowymi standardami audytu.

Audyty środków finansowych obejmują wydatki na podstawie próby. Próba ta jest reprezentatywna i oparta na statystycznych metodach doboru próby.

²²

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

W przypadku gdy populacja obejmuje mniej niż 300 jednostek próby, można zastosować niestatystyczną metodę doboru próby na podstawie profesjonalnej oceny niezależnego podmiotu audytowego. W takich przypadkach wielkość próby musi być wystarczająca do tego, aby niezależny podmiot audytowy sporządził ważną opinię audytową. Niestatystyczna metoda doboru próby obejmuje minimum 10 % wybranych losowo jednostek próby w populacji w danym roku obrachunkowym.

5. Komisja może przeprowadzać audyty na miejscu w siedzibach wszystkich podmiotów zaangażowanych we wdrażanie rezerwy w odniesieniu do środków finansowanych z rezerwy oraz musi mieć dostęp do dokumentów potwierdzających dotyczących wydatków, które mają zostać pokryte w ramach wkładu finansowego z rezerwy.

Artykuł 14

Korekty finansowe

1. Korekty finansowe dokonywane przez państwo członkowskie zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. f) obejmują unieważnienie całego wkładu finansowego z Funduszu lub części takiego wkładu. Państwo członkowskie odzyskuje wszelkie kwoty utracone w wyniku wykrytej nieprawidłowości.
2. Komisja podejmuje odpowiednie działania w celu zapewnienia ochrony interesów finansowych Unii poprzez wyłączenie z unijnego finansowania nieprawidłowych kwot zgłoszonych Komisji we wniosku, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia, oraz poprzez odzyskanie kwot wypłaconych nienależnie zgodnie z art. 101 rozporządzenia finansowego, jeżeli następnie zostaną wykryte nieprawidłowości.
3. Komisja dokonuje korekt finansowych na podstawie indywidualnych przypadków stwierdzonych nieprawidłowości oraz bierze pod uwagę, czy nieprawidłowość jest systemowa. Jeżeli nie jest możliwe precyzyjne określenie kwoty nieprawidłowych wydatków lub jeżeli Komisja stwierdzi, że system nie funkcjonuje w sposób skuteczny na rzecz zapewnienia legalności i prawidłowości wydatków, Komisja przyjmuje za podstawę korekty finansowej stawkę zryczałtowaną lub ekstrapolowaną. Komisja przestrzega zasady proporcjonalności, uwzględniając charakter i wagę nieprawidłowości oraz skutki finansowe tej nieprawidłowości dla budżetu Unii.
4. Przed odzyskaniem kwot wypłaconych nienależnie lub zastosowaniem korekt finansowych Komisja informuje państwo członkowskie o ocenie oraz wzywa państwo członkowskie do przedłożenia uwag w terminie dwóch miesięcy.

Rozdział IV

Przepisy końcowe

Artykuł 15

Działania informacyjne i komunikacyjne

Państwa członkowskie są odpowiedzialne za informowanie obywateli Unii o roli, osiągnięciach i oddziaływaniu wkładu Unii z rezerwy oraz za upowszechnianie wśród obywateli Unii roli, osiągnięć i oddziaływania tego wkładu za pośrednictwem działań informacyjnych i komunikacyjnych.

Artykuł 16

Ocena i sprawozdawczość

1. Do dnia 30 czerwca 2026 r. Komisja przeprowadzi ocenę skuteczności, wydajności, przydatności, spójności i europejskiej wartości dodanej przedmiotowej rezerwy. Komisja może wykorzystywać dostępne już wszystkie istotne informacje zgodnie z art. 128 rozporządzenia finansowego.
2. Do dnia 30 czerwca 2027 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrożenia rezerwy.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego pobrexitową rezerwę dostosowawczą

1.2. Dziedziny polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa (klaster programów)

16 Wydatki poza rocznymi pułapami określonymi w wieloletnich ramach finansowych (artykuł 16 02 03 pobrexitowa rezerwa dostosowawcza)

30 Rezerwy (artykuł 30 04 03 pobrexitowa rezerwa dostosowawcza)

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

X nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²³

☐ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Ma ono zastosowanie od pierwszego dnia po zakończeniu okresu przejściowego, jak uzgodniono w umowie o wystąpieniu zawartej ze Zjednoczonym Królestwem, zgodnie z art. 50 ust. 2 TUE.

Rezerwa obejmie wszystkie państwa członkowskie i zostanie uruchomiona w następujący sposób.

W 2021 r. Komisja zapłaci pierwszy przydział w postaci znaczących płatności zaliczkowych na rzecz wszystkich państw członkowskich. Metoda przydziału płatności zaliczkowych będzie opierała się na oficjalnych danych statystycznych, które są porównywalne i wiarygodne. Zostanie ona określona w załączniku I do proponowanego rozporządzenia.

W okresie od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. państwa członkowskie – w stosownych przypadkach – wprowadzą i zrealizują środki bezpośrednio związane z łagodzeniem negatywnych skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii.

Do dnia 30 września 2023 r. państwa członkowskie przedłożą swoje wnioski o przyznanie wkładu finansowego z rezerwy. Do wniosku dołączone zostanie sprawozdanie z wdrażania, deklaracja zarządcza oraz niezależna opinia z audytu obejmująca okres referencyjny dla rezerwy.

²³

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

W 2024 r. Komisja dokona rozliczenia płatności zaliczkowych i – w stosownych przypadkach – wypłaci dodatkowe kwoty z rezerwy.

Do dnia 30 czerwca 2027 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrażania dotyczące rezerwy.

- 1.4.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Powodem utworzenia pobrexitowej rezerwy dostosowawczej jest potrzeba wzmocnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz pokazanie rzeczywistej solidarności z państwami członkowskimi, regionami i sektorami, które są najbardziej dotknięte wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii.

Działanie na szczeblu unijnym jest niezbędne, aby złagodzić negatywne skutki wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii. Państwa członkowskie działające osobno nie mogą osiągnąć tego celu w wystarczającym stopniu, natomiast interwencja Unii może przynieść wartość dodaną dzięki ustanowieniu rezerwy wspierającej finansowo państwa członkowskie w celu złagodzenia gospodarczych i społecznych skutków spowodowanych wystąpieniem.

- 1.4.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Inne instrumenty na szczeblu unijnym służą wspieraniu spójności i solidarności. Z unijnych funduszy, zwłaszcza tych objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 (rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów), finansuje się projekty inwestycyjne wspierające spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną, a także rozwój gospodarczy, społeczny i terytorialny. Celem Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji jest łagodzenie negatywnych skutków transformacji klimatycznej poprzez wspieranie najbardziej dotkniętych terytoriów i pracowników. Program InvestEU zapewnia finansowanie prywatnych projektów inwestycyjnych w ramach różnych segmentów polityki. Fundusz Solidarności Unii Europejskiej okazał się bardzo skutecznym instrumentem służącym do zapewnienia państwom członkowskim pomocy w związku z klęskami żywiołowymi. Niedawno rozszerzono jego zakres i objęto nim poważne stany zagrożenia zdrowia publicznego. Jesienią 2019 r. Komisja przedłożyła wniosek w sprawie jego zmiany, aby zakres Funduszu objął także skutki wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii bez umowy, jednak wniosek ten stał się nieaktualny, gdyż ostatecznie podpisano umowę.

Obecnie nie istnieje żaden instrument zapewniający państwom członkowskim wsparcie finansowe konkretnie i bezpośrednio związane z konsekwencjami gospodarczymi i społecznymi wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii. W jego strukturze uwzględniono bezprecedensową sytuację państw członkowskich, jej niepowtarzalność oraz ich potrzebę szybkiego i elastycznego reagowania przez państwa członkowskie na wyzwania pojawiające się w ich gospodarkach.

- 1.4.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Rezerwa będzie komplementarna i zapewni synergię z innymi unijnymi programami i instrumentami finansowania. Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 oraz

programy towarzyszące, w tym Wsparcie na rzecz odbudowy służącej spójności oraz terytoriom Europy (REACT-EU) w ramach funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności, fundusze polityki spójności po 2020 r., Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz InvestEU, będą ukierunkowane w większym stopniu na zaradzenie skutkom kryzysu wywołanego przez COVID-19 i zapewnią wsparcie dla gospodarek państw członkowskich, aby stały się one bardziej odporne, zrównoważone i lepiej przygotowane na przyszłość. Środki z rezerwy będą skoncentrowane konkretnie i wyłącznie na bezpośrednich skutkach szczególnego i bezprecedensowego wydarzenia, jakim jest wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii, ograniczając jego skutki pod względem spójności terytorialnej.

Inspiracją do utworzenia proponowanego instrumentu było wieloletnie doświadczenie związane z finansowaniem w ramach polityki spójności oraz Funduszu Solidarności Unii Europejskiej (rozporządzenie (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. z późn. zm.), jednak jest to nowy, szczególny instrument służący przeciwdziałaniu negatywnym skutkom wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej.

Decyzje o udzieleniu wsparcia finansowego państwu członkowskiemu będą uwzględniać środki finansowane z unijnych programów i instrumentów oraz konieczność unikania podwójnego finansowania.

1.5. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

X Ograniczony czas trwania

- ☒ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od 1.1.2021 r. do 31.12.2025 r.
- ☒ Okres trwania wpływu finansowego od 2021 r. do 2024 r. w odniesieniu do środków na zobowiązania i od 2021 r. do 2024 r. w odniesieniu do środków na płatności.

☐ Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Planowane tryby zarządzania²⁴

☐ Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- ☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze

☒ Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

☐ Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

²⁴

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszu Inwestycyjnemu;
- ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Wszystkie państwa członkowskie będą musiały przedłożyć wniosek o przyznanie wkładu finansowego z rezerwy, który będzie zawierał szczegółowe informacje oraz uzasadnienie dotyczące wydatków publicznych wynikających z wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii oraz związanych z tym wystąpieniem zgodnie z określonymi poniżej kryteriami kwalifikowalności. W rozporządzeniu zostanie określony jeden termin przedłożenia wniosków; Komisja proponuje, aby ostatnim dniem na złożenie takich wniosków był dzień 30 września 2023 r.

Ponadto w ramach wniosku państwa członkowskie przedstawią sprawozdanie z wdrażania, deklarację zarządczą oraz niezależną opinię z audytu obejmującą okres referencyjny dla rezerwy. W sprawozdaniu z wdrażania zostaną szczegółowo określone na przykład środki wprowadzone i wydatki poniesione od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., a także środki wprowadzone w celu uniknięcia podwójnego finansowania oraz zapewnienia komplementarności z innymi unijnymi i krajowymi instrumentami oraz finansowaniem.

Do dnia 30 czerwca 2027 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z funkcjonowania rezerwy.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

Zarządzanie i kontrola

Środki przeznaczone na rezerwę zostaną wdrożone w ramach zarządzania dzielonego między państwami członkowskimi a Komisją, co zapewni pełne przestrzeganie zasad należytego zarządzania finansami, przejrzystości i niedyskryminacji oraz braku konfliktu interesów. W szczególności państwa członkowskie będą musiały utworzyć system zarządzania i kontroli oraz wyznaczyć organy odpowiedzialne za zarządzanie rezerwą i niezależny podmiot audytowy. W rozporządzeniu określono wyraźnie obowiązki państw członkowskich oraz minimalny zestaw wymogów dla organów odpowiedzialnych za zarządzanie wkładem finansowym w ramach rezerwy oraz jego kontrolę i audyty. Państwa członkowskie wdrożą systemy, których celem jest skuteczne zapobieganie wszelkim nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz ich skuteczne wykrywanie i zwalczanie.

Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o tożsamości wyznaczonych organów oraz o organie, na rzecz którego należy uiszczać płatności zaliczkowe, a także potwierdzić, że opracowano opisy systemów w ciągu trzech miesięcy od momentu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Z myślą o uproszczeniu państwa członkowskie mogą wykorzystać istniejące wyznaczone organy i systemy ustanowione do celów zarządzania i kontroli finansowania w ramach polityki spójności lub Funduszu Solidarności Unii Europejskiej.

Komisja podejmie odpowiednie działania mające na celu zapewnienie ochrony interesów finansowych Unii.

Zarządzanie finansowe

Mechanizm finansowania wykonania oraz sposoby płatności będą następujące. Rezerwa będzie obejmowała wszystkie państwa członkowskie i zostanie uruchomiona w dwóch przydziałach – pierwszy z nich będzie miał miejsce w 2021 r. w postaci znacznych płatności zaliczkowych, a drugi w 2024 r. jako wypłata dodatkowych kwot z rezerwy. Metoda przydziału płatności zaliczkowych zostanie określona w załączniku I do rozporządzenia, aby zapewnić pełną przejrzystość.

Do dnia 30 września 2023 r. wszystkie państwa członkowskie przedłożą wniosek o przyznanie wkładu finansowego z rezerwy (określony w załączniku II do niniejszego rozporządzenia), wskazując szczegółowo i uzasadniając łączne wydatki publiczne poniesione i pokryte przez państwo członkowskie w okresie od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. Do wniosku zostanie dołączone sprawozdanie z wdrażania zawierające m.in. szczegółowe informacje na temat środków wprowadzonych w celu przeciwdziałania negatywnym konsekwencjom wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii oraz na temat sposobów wdrażania tych środków, deklarację zarządczą i niezależną opinię z audytu obejmującą okres referencyjny dla rezerwy.

Komisja dokona oceny wniosków w pakiecie, zapewniając równe traktowanie wszystkich państw członkowskich oraz spójność oceny. Przy dokonywaniu oceny wniosków o przyznanie wkładu finansowego z rezerwy Komisja, na potrzeby niniejszego rozporządzenia, rozliczy wypłacone płatności zaliczkowe i odzyska niewykorzystaną kwotę. W przypadku gdy wydatki przekroczą kwotę zapłaconą w ramach płatności zaliczkowych i 0,06 % nominalnego DNB za 2021 r., możliwa będzie wypłata dodatkowych przydziałów z rezerwy, aby wnieść wkład w kwoty wykraczające poza płatności zaliczkowe w granicach dostępnych środków finansowych. Kwoty odzyskane i przeniesione z płatności zaliczkowych mogą zostać wykorzystane na potrzeby zwrotu dodatkowych wydatków poniesionych przez państwa członkowskie pod warunkiem istnienia takiej potrzeby.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Ryzyko to jest następujące. Istotne jest zapewnienie:

- aby łączne wydatki publiczne deklarowane przez państwa członkowskie były powiązane ze środkami wdrażanymi w celu przeciwdziałania negatywnym konsekwencjom wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii;
- aby łączne wydatki publiczne deklarowane przez państwa członkowskie ograniczały się do okresu referencyjnego trwającego od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.;
- unikania podwójnego finansowania.

W celu zapobieżenia temu ryzyku w całym okresie wdrażania i wypłacania środków z rezerwy zostaną wdrożone takie środki łagodzące, jak:

- utworzenie w akcie ustawodawczym przejrzystej metody przydziału i płatności;
- przeprowadzenie przez Komisję gruntownego procesu oceny przed wypłaceniem dodatkowych kwot z rezerwy;
- odzyskanie płatności zaliczkowych lub ich części, w przypadku gdy zaakceptowana przez Komisję kwota wydatków kwalifikowalnych zadeklarowana

przez państwo członkowskie jest niższa niż płatności zaliczkowe lub w przypadku wykrycia nieprawidłowości;

– wykorzystanie systemu zarządzania i kontroli właściwego dla zarządzania dzielonego zgodnie z art. 63 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, takiego jak systemy wykorzystywane w ramach polityki spójności lub Funduszu Solidarności Unii Europejskiej. W odniesieniu do nieprawidłowych wydatków państwa członkowskie zastosują korekty finansowe.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Komisja uważnie przypatrzyła się tym istotnym elementom w celu znalezienia równowagi pomiędzy rozliczalnością, uproszczeniem i osiąganiem rezultatów.

W tym kontekście Komisja proponuje, aby system zarządzania i kontroli odnoszący się do rezerwy podlegał zasadom mającym zastosowanie do funduszy w ramach zarządzania dzielonego, np. rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów oraz zasadom Funduszu Solidarności Unii Europejskiej. W rozporządzeniu określono wyraźnie obowiązki państw członkowskich oraz minimalny zestaw wymogów dla organów odpowiedzialnych za zarządzanie wkładem finansowym w ramach rezerwy oraz jego kontrolę i audyty. Państwa członkowskie wdrożą systemy, których celem jest skuteczne zapobieganie wszelkim nieprawidłowościom, nadużyciom finansowym i konfliktom interesów oraz ich skuteczne wykrywanie i zwalczanie.

Aby uniknąć dodatkowych obciążeń finansowych i administracyjnych po stronie państw członkowskich, w proponowanych przepisach zapewnia się odpowiednią równowagę między zabezpieczeniem a uproszczonymi zasadami; przepisy te wspierają także utrzymanie istniejących systemów.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Zgodnie z zasadami zarządzania dzielonego państwa członkowskie będą musiały utworzyć system zarządzania i kontroli oraz wyznaczyć organy odpowiedzialne za zarządzanie rezerwą i niezależny podmiot audytowy. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o tożsamości wyznaczonych organów oraz o organie, na rzecz którego będą uiszczane płatności zaliczkowe, a także potwierdzą, że opracowano opisy systemów w ciągu trzech miesięcy od momentu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Organy państw członkowskich będą musiały utrzymać skuteczne i proporcjonalne środki i procedury zwalczania nadużyć finansowych, ze szczególnym uwzględnieniem zidentyfikowanych rodzajów ryzyka nadużyć finansowych. Organy państw członkowskich będą mogły wykorzystać istniejące obecnie systemy zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym utworzone zgodnie z zasadami zarządzania dzielonego obowiązującymi w odniesieniu do funduszy polityki spójności i Funduszu Solidarności Unii Europejskiej.

Komisja oraz inne instytucje Unii (Europejski Trybunał Obrachunkowy, OLAF) przeprowadzą swoje zwykłe kontrole i audyty.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział wieloletnich ram finansowych i proponowane nowe linie budżetowe po stronie wydatków

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
		Zróżn. / niezróżn. ²⁵	państw EFTA ²⁶	krajów kandydujących ²⁷	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
Tytuł 16: Wydatki poza rocznymi pułapami określonymi w wieloletnich ramach finansowych	16 02 03 pobrexitowa rezerwa dostosowawcza	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
Tytuł 30: Rezerwy	30 04 03 pobrexitowa rezerwa dostosowawcza	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

²⁵ Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane

²⁶ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

²⁷ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

EUR w cenach bieżących

Dział wieloletnich ram finansowych	<...>	16 02 03 pobrewitowa rezerwa dostosowawcza/30 04 03 pobrewitowa rezerwa dostosowawcza
---	-------	---

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 2027 r.	OGÓŁEM
Środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(1)	4 244 832 000			1 126 162 000					5 370 994 000
	Środki na płatności	(2)	4 244 832 000			1 126 162 000					5 370 994 000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na program ²⁸	Środki na zobowiązania = środki na płatności	(3)									
OGÓŁEM środki przydzielone na program	Środki na zobowiązania	=1 +3	4 244 832 000			1 126 162 000					5 370 994 000
	Środki na płatności	=2 +3	4 244 832 000			1 126 162 000					5 370 994 000

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	---	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do [załącznika do oceny skutków finansowych regulacji](#), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

²⁸ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Zasoby ludzkie		0,300	0,150	0,750	0,750	0,300	0,150	0,150	2,550
Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,300	0,150	0,750	0,750	0,300	0,150	0,150	2,550

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki z wszystkich DZIAŁÓW wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	4 245,132	0,150	0,750	1 126. 912	0,300	0,150	0,150	5 373,544
	Środki na płatności	4 245,132	0,150	0,750	1 126. 912	0,300	0,150	0,150	5 373,544

3.2.2. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
-----	------	------	------	------	------	------	------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,300	0,150	0,750	0,750	0,300	0,150	0,150	2,550
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma częściowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	0,300	0,150	0,750	0,750	0,300	0,150	0,150	2,550

Poza DZIAŁEM 7 ²⁹ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Inne wydatki administracyjne								
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych								

OGÓŁEM	0,300	0,150	0,750	0,750	0,300	0,150	0,150	2,550
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

²⁹

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.2.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

Rok		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji		2 AD	1 AD	4 AD; 1 AST	4 AD; 1 AST	2 AD	1 AD	1 AD
w delegaturach								
Badania naukowe								
Finansowanie z DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	- w centrali							
	- w delegaturach							
Finansowanie ze środków przydzielonych na program ³⁰	- w centrali							
	- w delegaturach							
Badania naukowe								
Inne (określić)								
OGÓŁEM		2 AD	1 AD	4 AD; 1 AST	4 AD; 1 AST	2 AD	1 AD	1 AD

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	
Personel zewnętrzny	

³⁰

W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

- ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	OGÓŁEM
Określić organ współfinansujący							
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem							

3.3. **Szacunkowy wpływ na dochody**

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków ☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Wpływ wniosku/inicjatywy ³¹					
	2021	2022	2023	2024	2025	2026
Artykuł						

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

³¹

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.